

[Nørgaard Sørensen]

genere nogen, og det er heller ikke noget, som vi pludselig har fundet ud af. Der ville, hvis der havde været en socialdemokratisk regering, være kommet et lovforslag fra en socialdemokratisk undervisningsminister i denne samling desangående. Baggrunden herfor ville have været en efterhånden meget, meget lang diskussion om handelsskolebestyrelsernes sammensætning og specielt handelsstandsforeningers og måske specielt Provins-handelskammerets helt utidige blokering af HKs indflydelse i bestyrelserne.

Når man siger, at demokratiet – det forstod jeg på flere ordførere – skulle gro nedefra – jeg bemærkede til min store undren, at de konservative, centrum-demokraterne og venstre nærmest var blevet græsrodsbevægelser i dag, men argumentationen passede også fint i denne forbindelse – burde man måske først og fremmest diskutere forslaget, som det ligger, og baggrunden for det. Det er ikke et spørgsmål om, at demokratiet gror op nedefra, men om, at demokratiet i dag på grund af en enkelt organisations blokering ikke kan få lov til at gro op. Det er det, det drejer sig om. Derfor har vi altså fremsat forslaget.

Jeg vil sige til fru Karen Højte Jensen, at vi ikke nærer mistillid til handelsskolerne og heller ikke til undervisere, og hvad man nu ellers kunne sige af skrækelige ting. Vi mener også, det er vigtigt, at erhvervslivet skal være positivt stemt, men kan fru Karen Højte Jensen fortælle mig, hvorfor en repræsentation af HK på lige fod med arbejdsgiverne i de lokale bestyrelser skulle gøre, at det lokale erhvervsliv pludselig ikke længere skulle være positivt stemt over for handelsskolerne?

Det, man gør, er at skabe surhed hos en masse arbejdstagerorganisationer og hos HK-foreningerne, og det er ikke til gavn for den lokale handelsskole. Vi vil gerne have, at der i det lokale samfund er en så bred forståelse for handelsskolerne og den undervisning, der foregår dér, i alle kredse.

Det er ikke rigtigt, når det i dag påstås, at det bare er fryd og gammen ude i bestyrelserne, måske nok hos erhvervslivets repræsentanter, som jeg ved at den borgerlige regering – det har vi set den sidste tid – er meget optaget af at skulle være positivt stemt over for, men det er altså ikke særlig populært blandt lønmodtagerrepræsentanterne ude omkring. Vi synes ikke bare i demokratiets

almindelige navn, men ud fra almindelig retfærdighedsfølelse, at denne sag skulle løses.

Jeg vil gerne til sidst sige til undervisningsministeren; som jo havde en meget behersket afvisning af beslutningsforslaget og vel sådan set godt forstod intentionerne bag det, og det vil jeg da takke for, at det ikke for os er afgørende, om denne sag løses ved lov. Hr. Ole Vig Jensen kaldte det en lidt kantet måde at løse det på. Det afgørende for os er, at der bliver paritet i samtlige landets handelsskoler bestyrelser. Om det så løses ved lov eller på anden måde, er ikke afgørende. Hvis undervisningsministeren eller hr. Ole Vig Jensen kan komme med andre forslag, der fremmer det samme, og som sikrer det samme, som dette beslutningsforslag skulle sikre, vil vi bestemt være lydhøre over for det. Det er pariteten i handelsskolebestyrelserne, ikke nødvendigvis en lovgivning, det drejer sig om for os.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg kan forstå, at hr. Nørgaard Sørensen mener, der vil blive fryd og gammen i handelsskolebestyrelserne, hvis man trækker et forslag ned over hovedet på dem. Vi har ikke noget imod, at man demokratiserer ude omkring, men det er den slags ting, som der ikke kommer noget positivt ud af at gøre obligatorisk. Fra socialdemokratiets side savner man en klar melding om, hvad det er på skolerne, der fungerer dårligt. Hvis det var dårlige handelsskoler, der gav de unge en dårlig uddannelse, dårlige lærere osv., kunne jeg forstå det, men det er mit klare indtryk, at det arbejde, der udføres på handelsskolerne, er vældig godt.

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg sagde udtrykkelig i mit indlæg, at vi ikke mener, at danske handelsskoler fungerer dårligt, men vi ved – og det ved jeg ikke om fru Karen Højte Jensen er vidende om – at der rundt omkring er stærk utilfredshed blandt arbejdstagerne med, at de ikke kan få lov til på linje med arbejdsgiverne at være repræsenteret i bestyrelserne og derved udøve den demokratiske indflydelse, som de føler sig berettigede til, og som de for øvrigt udøver på de tekniske skoler og i samtlige